

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek **1/ A.**, bývajúcej v T., **2/ L.**, bývajúcej v T., oboch zastúpených JUDr. V., advokátom v B., proti odporkyni **O.**, zastúpenej JUDr. M., advokátom v M., **o neplatnosť kúpnych zmlúv**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10 C 14/2004, o dovolaní navrhovateľiek proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. apríla 2007 sp. zn. 23 Co 222/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľiek 1/ a 2/ **o d m i e t a .**

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin. rozsudkom zo 16. septembra 2004 č.k. 10 C 14/2004-62 návrh navrhovateľiek o neplatnosť kúpnych zmlúv v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľkám uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne náhradu trov konania 10 681 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľky nepreukázali dôvod neplatnosti uvádzanej v návrhu na začatie konania a poukázal na ustanovenia §§ 37, 39 ako aj § 46 Občianskeho zákonníka.

Na odvolanie navrhovateľiek 1/ a 2/ Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 4. apríla 2007 sp. zn. 23 Co 222/2006 rozsudok okresného súdu potvrdil. Navrhovateľkám 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania 10 092 Sk, na účet JUDr. M., advokáta v M., v lehote 3 dní. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý v predmetnej veci správne zistil skutkový stav.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie navrhovateľky 1/ a 2/. Žiadali, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodili z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedli, že podľa ich názoru sa odvolací súd nezaoberal s obsahom ich listu, ktorý doručili odvolaciemu súdu ešte pred pojednávaním 2. apríla 2007. Mali za to, že okresný súd a odvolací súd nezistili dôsledne skutkový stav veci.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhovateľiek uviedla, že dovolanie nie je prípustné a zároveň tiež nedôvodné. Postupom odvolacieho súdu neboli porušené procesné práva navrhovateľiek (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Navrhla dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníčky konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľiek nie je podľa § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

K námietke navrhovateľiek, že súdy vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili a nezaoberali sa nimi navrhnutými dôkazmi, resp., že nezistili dôsledne skutkový stav veci, je potrebné uviesť, že ku skutkovým (nie právnym) záverom, na ktorých súdy založili svoje hodnotiace závery, dospeli súdy nižších stupňov na základe vyhodnotenia dôkazov. Nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov ale nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. nesúhlas dovolateľa s tým, ako súd vyhodnotil dôkazy, nie je (ani) spôsobilým dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. (porovnaj R 42/1993). Neprípustnosť takého dôvodu je daná charakterom dovolacieho konania, v ktorom sa už dôkazy nevykonávajú (§ 243a ods. 2 O.s.p.), a tak ani neprislúcha dovolaciemu súdu, aby prehodnocoval dôkazy vykonané v základnom konaní.

Keďže z ustanovení § 236 až 238 O.s.p. nevyplýva procesná prípustnosť dovolania navrhovateľiek, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol ich mimoriadny opravný prostriedok podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania z procesných dôvodov, nezaoberal sa vecnou správnosťou záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

V dovolacom konaní neboli navrhovateľky úspešné a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo odporkyňi (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Martin.V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: